

Sygn. akt I KK 39/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **P.N.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2021 r.

z urzędu,

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wstrzymać wobec P.N. wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt II K (...), zmienionego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 8 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...), w całości – do czasu rozpoznania kasacji.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego P.N. wniósł do Sądu Najwyższego kasację (uzupełnioną pismem z 29 marca 2021 r.) od powołanego wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), którym częściowo zmieniono (poprzez uzupełnienie podstawy skazania i wymiaru kary o art. 4 § 1 k.k.) wyrok Sądu I instancji skazujący ww., za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W kasacji podniesiono zarzuty rażącego naruszenia prawa materialnego, tj. art. 286 § 1 k.k. oraz procesowego – art. 433 § 2 k.p.k., a w jej uzupełnieniu

wskazano na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Ustawodawca nie wymienił wprawdzie przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, pozostawiając w tym zakresie decyzję Sądowi Najwyższemu, jednakże jak wskazuje się w licznych i ugruntowanych w tym aspekcie orzecznictwie, chodzi przede wszystkim o sytuacje, w których wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne następstwa. Tego rodzaju następstwa mogą zaistnieć wówczas, gdy przy zaledwie pobieżnej analizie wniesionej kasacji można powziąć przekonanie o dużym prawdopodobieństwie zasadności sformułowanych w niej zarzutów, a tym samym – uchylenia zaskarżonego wyroku. Z drugiej zaś strony, muszą powstać dla skazanego takie okoliczności, które przekonują, że wykonanie przez niego orzeczonej kary – przed rozpoznaniem skargi – będzie rodzić poważne i nieodwracalne dolegliwości.

W niniejszej sprawie, o ile od razu po wniesieniu kasacji nie było podstaw do wstrzymania wykonania wyroku w odniesieniu do skazanego P.N., o czym rozstrzygał już Sąd Najwyższy, to podstawy takie zaistniały po wniesieniu pisma procesowego stanowiącego uzupełnienie kasacji, w którym wskazano na możliwość zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, co zostało w wystarczającym stopniu uprawdopodobnione załączonymi do tego pisma kopiami wyroków.

Ranga tego rodzaju uchybienia ma charakter oczywisty, jednak, co należy podkreślić, ostatecznej oceny jego zaistnienia, jak również pozostałych podniesionych w kasacji zarzutów, Sąd Najwyższy dokona dopiero po rozpoznaniu sprawy na rozprawie. Rolą Sądu Najwyższego wypowiadającego się w niniejszym przedmiocie nie jest bowiem dokonywanie całościowej i końcowej oceny zarzutów wywiedzionych w kasacji, ale tylko stwierdzenie, czy rzeczywiście istnieje wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia uchybień, które podważają racje respektowania

domniemania trafności ustaleń i ocen przyjętych za podstawę takiego orzeczenia. W takiej sytuacji uzasadnione jest sięgnięcie z urzędu po instytucję o jakiej mowa w art. 532 § 1 k.p.k.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, orzeczono jak w sentencji postanowienia.